

Publicerad 2007-09-22 10:36 av aberatio

Inga fler händer

Ja, regna nu! Ös ner. Mera. MER!

Och tack allt ljus och sudda ut månen; det här är bitterhetens natt!

Ja, ös på himmel, gråt ut alla tårar!

Och duscha alla människor med kläder på, i kallt vatten, och låt dem känna att deras kroppar är frusna.

Det här är bitterheten och ensamhetens natt

Jag vägrar ta på mig jackan, bara för att låta den stickade tröjan suga åt sig allt den kan.

Den här staden är inte min. Jag får inte plats, jag trängs ut

”Guess I just wasnt made for these times”

Jag räcker inte ut min hand igen.

Inte i den här natten.

Inte i den här staden.

Det är inte så svårt; det enda jag kräver tillbaks är allt utom ingenting.

Jag skulle kunna få en hand tillbaks. Men säg ”TACK” eller ”DRA ÅT HELVETE”

Det enda jag kräver är allt utom ingenting.

Ja, ös ner över den här staden. Träng ut alla, från gatornas mitt till dess kanter!

Jag räcker inte ut handen igen. Det är inte min tur. Inte varje gång.

Jag kliver på bussen hem. Åk, snälla, åk nu! Det finns inga fler att vänta på.

Jag vill hem. Till min förort. Till min lägenhet, där ingen väntar. Till min ensamhet, där jag inte förväntar.

Nu vill jag dit, där ingen finns.

Slänga av mig, min kalla, blöta tröja.

Sova bort, bitterhetens natt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren aberatio med Poeter.se id #9974 innehar upphovsrätten